

„OUDE VISSCHER“

NAAR EEN AQUAREL

(Collectie Bakker, den Haag.)

hangen het werk van jongeren, dat onder de kunstvrienden tot groot meeningsverschil aanleiding gaf, maar waarmede het in elk geval zeer belangwekkend was kennis te maken.

Zooals gezegd, dagteekent Rink's reputatie eerst van zijn onderzoekingsstocht langs de doode steden der Zuiderzee. Het is nog slechts enkele jaren geleden, dat hij zich daar afzonderde om hard te werken, zijn domicilie kiezende te Monnikendam, vanwaar hij teekeningen inzonder op de tentoonstellingen en kunstbeschouwingen te Amsterdam en in Den Haag, die hem op eens aan de kunstliefhebbers deden ontdekken als een onzer meest oorspronkelijke talenten. Zijn bedrevenheid om direct naar de natuur te werken

kwam hem hier uitmuntend te stude bij zijn streven om de essence van het leven in zijn werk tot uitdrukking te brengen. Wars van alle oppervlakkigheid, bestudeert hij zijn model in karakter en wezen, gang en houding en laat het niet los voor hij zich van alle karakteristieke bijzonderheden volkomen rekenschap heeft gegeven.

Ik hoorde Rink eens in vervoering over het werk van Jaap Maris spreken. In enkele woorden drukte hij het karakteristieke van dat werk volkomen juist uit. Bij Maris — zoo zei Rink — is alles zoo rustig en koninklijk in elkaar gezet. Welnu, daarmede omschreef Rink — zonder dat te bedoelen — ook zijn eigen werk. Ook hier die zelfde kloekheid en soliditeit, dat voor een schilderij gaan staan als een bouwmeester voor zijn werk, die elke lijn, elken steen moet weten te verantwoorden. Zoo teekent en modeleert Rink zijn stoere modellen uit de visschersplaatsen; zoo schildert hij een stadsgezicht en landschap, zoo bestudeert hij een portret. *)

Bij een kunstliefhebber in Den Haag, den heer Bakker, had ik gelegenheid Rink in zijn volle kracht te bestudeeren. Ik zag daar

verscheidene kapitale aquarellen met voorstellingen uit het visschersleven op Marken, te Volendam, Monnikendam en Urk. Levendig vooral staat mij voor den geest een Urker visscher, het oude gelaat vol rimpels en voren, de knokige handen op de stramme knieën. Zelden zag ik een meer levende expressie op een gelaat en daarbij een mooier coloriet. Als tegenhanger een oude vrouw uit Monni-

*) Bij velen is nog in levende herinnering het zeer mooie portret van kolonel Boellaard, door Rink verleden jaar in „Arti“ tentoongesteld.

Bij het ter perse gaan van dit artikel melden de bladen dat Rink bezig is aan het schilderen der portretten van de gezanten der Z. Afr. Republieken voor het Transvaal-museum, dat de heer Hidde Nijland te Dordrecht sticht.